مقایسه ساخت آوایی گونهٔ رسمی و محاورهای زبان فارسی*

وحید مواجی و محرم اسلامی ۲

ادانشگاه صنعتی شریف ۲دانشگاه زنحان

۱۳۹۱ آذر ۱۳۹۱

چکیده

گونهٔ رسمی و گونهٔ محاورهای زبانها غالباً با هم تفاوت دارند و این تفاوت در همهٔ سطحهای زبانی دیده می شود. میزان تفاوت بین گونهٔ رسمی و گونهٔ محاورهای، که گاهی از آنها با عنوان تفاوت گفتار و نوشتار یاد می شود، از زبانی به زبان متفاوت است. زبان فارسی از جملهٔ زبانهای است که در آن تفاوت گونهٔ رسمی و گونهٔ محاورهای بسیار زیاد است. در این تحقیق تفاوتها آوایی و به عبارتی فرایندهای آوایی را بررسی می کنیم که در زبان فارسی در تبدیل گونهٔ رسمی به گونهٔ محاورهای رخ می دهد. مبنای پژوهش حاضر دادگان گفتاری فارسدات تلفنی زبان فارسی (2003) Bijankhan et al. (2003) ست که در آن گفتار پیوسته ۱ در دو سطح ۱ واجی و آوایی ۱ در قالب دو زنجیرهٔ مستقل بر چسب خورده است. هم گذاری پیوسته از دادهها روشن می سازد که در مقایسهٔ این دو گونهٔ زبانی کدام فرایندهای آوایی در تبدیل زنجیرهٔ واجی و آوایی از الگوریتم لونشتاین ۱ استفاده کرده ایم که مناسب و رایج در انطباق تقریبی رشته های متفاوت جهت یافتن فاصلهٔ بین آنها است. در نتیجه کرده ایم که مناسب و رایج در انطباق تقریبی رشته های متفاوت جهت یافتن فاصلهٔ بین آنها است. در نتیجه در توصیفهای زبان شناختی از نظام آوایی زبان فارسی، تهیهٔ منابع محاورهای زبانی فارسی و آموزش زبان فارسی و آموزش زبان فارسی و امکان تبدیل آن به غیرفارسی زبانها سود جست. از سوی دیگر در فناوری های گفتار مانند بازشناسی و بازسازی گفتار، استخراج اطلاعات از متنهای محاورهای، تبدیل متن به زنجیرهٔ واجی گونهٔ محاورهای زبان فارسی و امکان تبدیل آن به گونهٔ رسمی می توان از نتایج این تحقیق استفاده کرد.

كليدواژهها: ساخت آوايي، گونهٔ رسمي، گونهٔ محاورهاي، الگوريتم لونشتاين، فارسدات تلفني فارسي

۱ مقدمه

گونههای رسمی و محاورهای زبان فارسی در تمام سطحهای زبان تفاوتهای زیادی با هم دارند که این امر در مقایسه با برخی زبانها بسیار چشمگیر است. در همهٔ زبانها بین گونههای رسمی و محاورهای تفاوتهای هست

^{*}فصلنامه یازند، سال ۸، شماره ۳۰، یاییز ۱۳۹۱، صص ۱۱۸–۱۰۷

continuous^گفتار پیوسته در علم گفتار به گفتار ضبط شده اطلاق می شود که به دو روش خوانده شده از روی متن و یا مستقیماً دست می آبد.

ا در طراحی فارسدات گفتار پیوسته در دو سطح مجزای واجی و آوایی برچسب خورده است.

honemic*

phonetic*

Levenshtein⁶

و در زبانهای که مسبوق به داشتن نظام نوشتاری دیرینه هستند، این تفاوت بیشتر به چشم میخورد. بنابراین زبانی که زبان علم و ادب باشد، که طبیعتاً دارای خط نیز هستند، بین گونههای رسمی و محاورهای آن فاصله بیشتر خواهد بود. از دلایل این فاصله می توان به محافظه کارانه عمل کردن خط در انعکاس تغییرات زبان اشاره کرد که نهادهای مانند فرهنگستان زبان عامدانه در قالب یک برنامه ریزی زبانی متولی انجام تغییرات در خط می شوند. دلیل دیگر شاید این باشد که در محیطهای علمی افراد تحصیل کرده کمتر حاضر می شوند خلاف سنت نوشتاری زبان بنویسند. این موضوع باعث می شود به مرور زمان گونههای رسمی و محاورهای مثلاً از حیث نظام آوایی فاصله بگیرند وضعیتی که در زبان فارسی شاهد هستیم.

در این پژوهش کوشیده ایم تفاوتهای آوایی گونه های رسمی و محاوره ای زبان فارسی را به صورت آماری با استفاده از پیکرهٔ زبانی فارسدات تلفنی (2003) Bijankhan et al. (2003) استخراج و دسته بندی بکنیم. در فارسدات تلفنی گفتار پیوسته در دو سطح واجی و آوایی بر چسب خورده اند که مقایسهٔ زنجیره نشان می دهد که گفتار رسمی و محاوره ای زبان چه تفاوت های آوایی با هم دارند. هم گذاری خوکار زنجیره های واجی و آوایی امر دشواری است، چراکه تحولات آوایی در همهٔ جایگاه های صدایی کلمه رخ می دهد. اینکه کدام واحد صدایی به کدام واحد صدایی تبدیل شده و کدام واحد صدایی حذف یا درج شده در بررسی خودکار دشواری های را ایجاد می کند. تغییرات آوایی را می توان به چند دسته یا عمل تقسیم کرد:

الف. عمل درج: مثلاً /mehrban/ با درج /a/ به /mehraban/ تبديل مي شود.

ب. عمل حذف: مثلاً /dast/ با حذف همخوان ياياني به /das/ تبديل مي شود.

ج. عمل جانشینی: مثلاً /?ejtemâ?/ با جانشینی /š/ به جای /j/ و حذف همزهٔ پایانی به /eštemâ?/ تبدیل می شود.

چناچه در ج) می بینیم چندین عمل می توانند هم زمان روی یک رشته اِعمال شوند. مثلاً در مثال ج) عمل حذف، همزهٔ پایانی کلمه را نیز حذف کرده است. عمل های ذکرشده منحصر به یک نویسهٔ واحد نمی باشند و می توانند روی گروهی از نویسه ها اِعمال شوند، مثلاً می گویند تبدیل می شود به می گن که در آن گروه رشتهٔ آوایی -uyand/ کلاً با گروه /-an/ جانشین شده است.

برای این که فرایندهای آوایی عمل کنند، باید بافتِ آوایی را هم در نظر داشته باشیم که در این مقاله، ما از واج قبلی و واج بعدی به عنوان بافت آوایی استفاده کرده ایم. پیکرهٔ فارسدات تلفنی حاوی صورت واجی و آوایی کلماتی است که از ضبط صدای افراد پشت تلفن بدست آمده است. اگر صورتهای واجی و آوایی را بهصورت مجموعه یا رشته هایی از نویسه ها در نظر بگیریم، مسأله به تعیین میزان فاصلهٔ دو رشته کاهش می یابد. یعنی هر چه فاصلهٔ دو رشته کمتر باشد مشابهت بیشتری به هم دارند. بنابراین تغییر واجی از روی فاصلهٔ کمینهٔ بین دو رشته بدست خواهد آمد.

الگوریتمهای مختلفی برای سنجش فاصلهٔ دو رشته وجود دارد که ما در این پژوهش از الگوریتم لونشتاین Levenshtein (1966) مختلفی کردهایم. البته این الگوریتم فاصلهٔ کمینهٔ دو رشته را محاسبه می کند، ولی مراحل اِعمال عملهای مختلف (درج، حذف، جانشینی) را نمی دهد. لذا با تغییری که در این الگوریتم داده شد، مراحل اِعمال عملهای واجی هم بدست آمد. در این مقاله گونهٔ گفتاری معیار ۶ زبان فارسی از فارسدات تلفنی مدنظر است.

۲ معیارهای مشابهت

برای ارزیابی میزان شباهت یا عدم شباهت (فاصله) دو رشته نسبت به یکدیگر از معیارهای مشابهت رشته ای استفاده می شود. معیار مشابهت یک عدد اعشاری است که درجه مشابهت دو رشته از نویسهها را مشخص می سازد. مثلاً فاصلهٔ بین دو رشتهٔ رایانه و پایانه کمتر از فاصلهٔ بین دو رشتهٔ رایانه و یارانه است.

^۶درطراحی فارسدات تلفنی پیش بینی شده بود که بخش بزرگی از دادهها از گفتار گویشورانی اخذ شود که به گونهٔ رسمی زبان فارسی (معیار) سخن میگویند. در این پژوهش فقط به بررسی فرایندهای آوایی در اینگونهٔ زبانی پرداختهایم.

از معیارهای مشابهت در زمینههای مختلفی منجمله تطابق تقریبی رشتهها (2001) Navarro، مقایسه از معیارهای Stoilos et al. (2005) به مقایسه این پرکاربردترین از پرکاربردترین Stoilos et al. (2005) به خطایابهای املایی (2008) Li et al. (2008) است، بدین صورت که متنی به عنوان ورودی به خطایاب داده می شود و خطایاب باید کلمات اشتباه را با نزدیک ترین کلمات (کلماتی با بیشترین میزان مشابهت و کمترین فاصله) جایگزین سازد. در ادامه پرکاربردترین معیارهای فاصلهٔ دو رشته معرفی شده اند.

۱.۲ فاصلهٔ لونشتاین ۷

قاصلهٔ لونشتاین (1966) Levenshtein به صورت حداقل میزان تغییرات مورد نیاز برای رشتهٔ S به رشتهٔ S به رشتهٔ تعریف می شود که عملیات مجاز در آن عبارتند از: درج، حذف یا جانشینی یک نویسهٔ واحد. برای مثال فاصلهٔ لونشتاین دو رشتهٔ apple و orange با یک ماتریس ساده در جدول S محاسبه شده است. فاصلهٔ این دو رشته برابر S است که در قسمت پایین و سمت راست ماتریس نشان داده شده است. این فاصله بدین معناست که رشتهٔ برابر S است که در قسمت پایین و سمت راست ماتریس نشان داده شده است. این فاصله بدین معناست که رشتهٔ apple را با درج S جانشینی S به جای S به جای S به جای S به رابر S می شود.

جدول ١: مثالي از فاصلهٔ لونشتاين

		A	P	P	L	E
	٠	١	۲	٣	۴	۵
O	١	١	۲	٣	۴	۵
R	۲	۲	۲	٣	۴	۵
Α	٣	۲	٣	٣	۴	۵
N	۴	٣	٣	۴	۴	۵
G	۵	۴	۴	۴	۵	۵
E	۶	۵	۵	۵	۵	۵

مراحل ساخته شدن ماتریس شکل ۱ به شرح ذیل است:

- ا. ماتریس d با M سطر و N ستون ساخته می شود.
- ۲. به سطر اول مقادیر از 0 تا M و به ستون اول مقادیر از 0 تا N اختصاص داده می شود.
- ۳. هر نویسه ای از S هر نویسه ای از S
 - است. S[i] با S[i] برابر بود، هزینه برابر S[i] برابر S[i] است.
 - ۵. مقدار عنصر d[i,j] ماتریس برابر کمینه مقادیر زیر است:
 - d[i-1,j]+1 عنصر بالایی بعلاوهٔ یک: (آ)
 - d[i,j-1]+1 عنصر سمت چپ بعلاوهٔ یک: (ب)
 - d[i-1,j-1] + cost (ج) عنصر بالا و سمت چپ بعلاوهٔ هزینه:
- ۶. بعد از این که تکرار مراحل ۴، ۴ و ۵ به پایان رسید، مقدار فاصله در عنصر d[N,M] قرار دارد. شبه کد فاصلهٔ لونشتاین در شبه کد ۱ آمده است.

Levenshtein distance^v

شبه كد ١: فاصلهٔ لونشتاين

```
int LevenshteinDistance(char S[1..M], char T[1..N]){
               declare int d[0..M, 0..N]
               for i from 0 to M
3
                   d[i,0] := i //the distance of any first string to an
                       empty second string
               for j from 0 to N
5
                   d[0, j] := j //the distance of any second string to
                       an empty first string
               for j from 1 to N
                   for i from 1 to M
10
                        if S[i] = T[j] then
11
                            d[i, j] := d[i-1, j-1] //no operation
12
                               required
                        else d[i, j] := minimum(d[i-1, j] + 1, //a
13
                           deletion
                                    d[i, j-1] + 1, //an insertion
14
                                    d[i-1, j-1] + 1) //a substitution
15
                   }
16
               }
17
               return d[M, N]
           }
```

۲.۲ فاصلهٔ همینگ^

فاصلهٔ همینگ (1950) Hamming فقط عملیات جانشینی را برای تبدیل S به T مجاز می شمارد. بنابراین طول S و T باید برابر باشد. از این الگوریتم بیشتر برای تشخیص و تصحیح خطا برای دو رشته با طول مساوی استفاده می شود. پیاده سازی فاصلهٔ همینگ در شبه کد Y آمده است. این الگوریتم، دو رشتهٔ S و T را به عنوان ورودی گرفته و فاصلهٔ همینگ آنها را برمی گرداند.

شبه کد ۲: فاصلهٔ همینگ

```
int HammingDistance(S[1..M], T[1..N])

{
    If M !=N then return -1
    declare int HammingDistance=0
    for i from 1 to M{
        if S[i] != T[i] then HammingDistance++
    }
    return HammingDistance
}
```

Hamming distance[^]

٣.٢ فاصلهٔ دامرو-لونشتاين

فاصلهٔ دامرو-لونشتاین (Damerau (1964) مشابه فاصلهٔ لونشتاین است. تنها فرق آن این است که فاصلهٔ دامرو-لونشتاین یک عملیات دیگر را مجاز می شمارد: ترانهش '' دو نویسهٔ مجاور. شبه کد محاسبهٔ فاصلهٔ دامرو-لونشتاین در شبه کد ۳ آمده است.

شبه كد ٣: فاصلهٔ دامرو-لونشتاين

```
int DamerauLevenshteinDistance(char S[1..M], char T[1..N])
           {
2
                declare int d[0..M, 0..N]
                declare int i, j, cost
                for i from 0 to M
                    d[i,0] := i //the distance of any first string to an
                        empty second string
                for j from 0 to N
7
                    d[0, j] := j //the distance of any second string to
                        an empty first string
                for i from 1 to M
9
10
                    for j from 1 to N{
11
                    if S[i] = T[j] then cost := 0
                             else cost := 1
                         d[i, j] := minimum(d[i-1, j] + 1, //a deletion
14
                                      d[i, j-1] + 1, //an insertion
15
                                      d[i-1, j-1] + 1) //a substitution
                    if (i > 1 \text{ and } j > 1 \text{ and } S[i] = T[j-1] \text{ and } S[i-1] = M[j]
                        ]) then
                        d[i, j] := minimum(
18
                                      d[i, j],
19
                                      d[i-2, j-2] + cost) // transposition
20
                    }
21
22
23
                return d[M, N]
           }
```

در این مقاله از روش فاصلهٔ لونشتاین استفاده کرده ایم و در آن تغییراتی داده ایم که جابجایی یک گروه با یک گروه دیگر را و اینکه چه مجموعه نویسهای به چه مجموعه نویسهای تبدیل شده است را نیز بدست می آوریم. در الگوریتم استاندارد لونشتاین، تغییرات یک نویسه درنظرگرفته می شود و درنهایت نیز خروجی الگوریتم برابر فقط حداقل مراحل تغییرات است که در خانه پایین و راست ماتریس موردنظر قرار دارد.

۳ روش کار

در پیکرهٔ زبانی این تحقیق (فارس دات تلفنی) مجموعهای شامل ۲۸۲۵۵۳ ردیف داده قرار دارد. اطلاعات موجود در هر سطر این پیکره شامل موارد زیر است:

• صورت واجى (Phonemic) مانند

Damerau–Levenshtein distance

Transposition\'

- صورت آوایی ۱۱ (Phonetic) مانند
 - صورت نوشتاری فارسی مانند هستید
 - زمان شروع و زمان پایان گفتار.

برای کار مورد نظر ما، همهٔ سطرهای این پیکره دارای ارزش اطلاعاتی نبودند، چرا که برخی اطلاعات مانند مکث، تپق، خنده، سرفه و ... نیز در این پیکره ذخیره شده است. لذا در مرحله اول کار، پیکره از این گونه اطلاعات پالایش شد و ۲۱۹۵۸۶ سطر از اطلاعات باقی ماند. از این مقدار نیز، مقادیر زیادی دارای صورت واجی و آوایی یکسانی بودند که این گونه اطلاعات نیز پالایش شد و در نتیجه ۱۶۹۵ سطر دارای زنجیرههای واجی و آوایی متفاوت باقی ماند. سپس الگوریتم تفاوتیابی رشتههای که در مرحله قبل توضیح داده شد روی این تعداد داده اعمال گردید که تعداد ۱۳۵۲۷ تغییر بدست آمد. البته این میزان تغییرات دارای تکرار بود و در بررسی دقیقتر، تعداد تغییرات برابر ۲۷۹۳ نوع بود. ما برای بررسی بسامد تغییرات آوایی، تغییرات با تکرار را در نظر گرفتیم تا به تعداد تغییرات را در نظر گرفتیم تا به یک تحلیل آماری از میزان تغییرات در آواها هنگام صحبت روزمره برسیم.

۴ نتایج به دست آمده

تعداد زیادی از این تغییرات دارای بسامد کمی (حتی یک بار) بودند و تعداد کمی از این تغییرات دارای بسامد زیاد. همانطور که در نمودارهای زیر مشاهده می کنیم، درصد کمی از تغییرات، بیشترین میزان توزیع بسامدی را اشغال کرده اند، یعنی تقریباً ۳۰ تغییر اول بیشترین بسامد را دارند و مابقی تغییرات دارای بسامد و احتمال وقوع کمتری می باشند. نمودار توزیع فراوانی ۳۰ تغییر اول در شکل ۲ و نمودار توزیع فراوانی ۴۰ تغییر اول در شکل ۲ آمده است. جدول ۲ جدول توزیع فراوانی ۳۰ تغییر اول را با جزئیات بیشتری مشخص می سازد. مثالی از تغییرات پربسامد به شرح زیر می باشد: ۱۳۱۲

- $\check{s}\hat{a}n \rightarrow \check{s}un$
- $nd \rightarrow n$
- $m\hat{a}n \rightarrow mun$
- $?e \rightarrow e$
- $?a \rightarrow a$
- $rh \rightarrow r$
- $ka \rightarrow ca$
- $tan \rightarrow tun$
- $ih\hat{a} \rightarrow iy\hat{a}$
- $\hat{a}ya\check{s} \rightarrow \hat{a}\check{s}$

۱۱ز آنجایی که این تفاوتها حاصل اعمال فرایندهای آوایی در یک زبان واحد است، لذا به این صورتها که اشتقاق روساخت از زیرساخت به حساب می آیند، صورت واجی و آوایی اطلاق می شود.

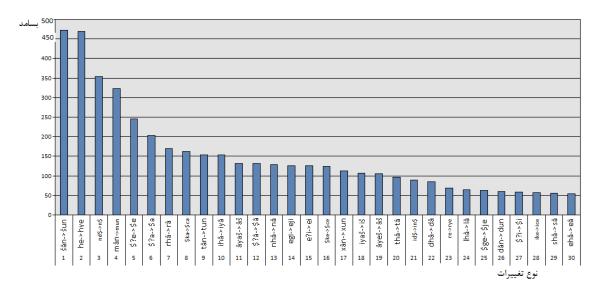
۱۱علامت \$ در شكل ها و جداول، پيش يا پس از تبديل آوايي، بيانگر جايگاه فرايند آوايي در اول يا آخر كلمه است. ۱۳د فاي دارترتان بايل ميرترن بر اختر قايداد ژاره اول تركود برد اختر به در ميرتراکال كاي در ايل ژاکه برانداد

۱۳در فارسدات تلفنی /k/ صورت زیرساختی قلمداد شده است که در روساخت به دو صورت [k] پسکامی و [c] پیشکامی بازنمایی پیشود.

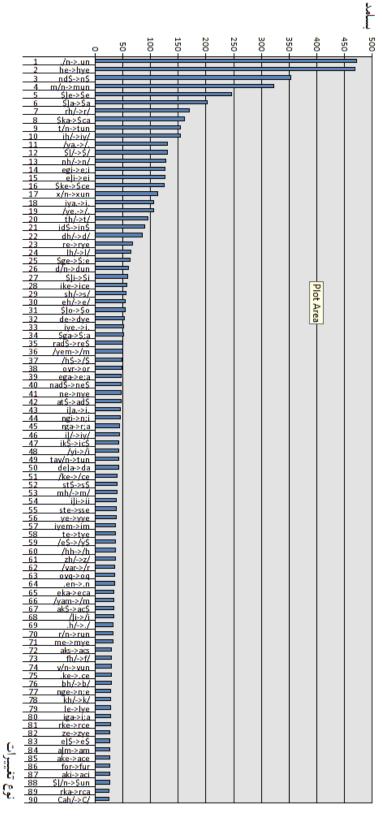
- $\bullet \ ?\hat{a} \rightarrow \hat{a}$
- $nh\hat{a} \rightarrow n\hat{a}$

جدول ۲: نمودار توزیع فراوانی ۳۰ تغییر اول

ر	رديف	تبديل آوايي	تعداد	ردیف	تبديل آوايي	تعداد	ردیف	تبديل آوايي	تعداد
	١	š $\hat{a}n ightarrow \check{s}un$	477	11	âyaš → âš	171	71	$id\$ \rightarrow in\$$	۸٩
	۲	$he \rightarrow hye$	489	17	$\$?\hat{a} \rightarrow \\hat{a}	١٣١	77	dhâ $ ightarrow$ dâ	۸۵
	٣	$nd\$ \rightarrow n\$$	404	۱۳	nhâ $ ightarrow$ nâ	١٢٨	74	$re \rightarrow rye$	۶۸
	۴	$m\hat{a}n \to mun$	٣٢٣	14	egi $ ightarrow$ eji	178	74	lhâ $ ightarrow$ lâ	۶۵
	۵	$\$?e \rightarrow \e	749	۱۵	e ? $i \rightarrow ei$	179	۲۵	$\$ge \rightarrow \je	۶٣
	۶	$a \rightarrow a$	۲۰۳	18	$ke \rightarrow ce$	174	79	$d\hat{a}n o dun$	۶٠
	٧	$\text{rh}\hat{a}\rightarrow \hat{\text{ra}}$	17.	17	$x\hat{a}n \rightarrow xun$	117	77	$\$?i \rightarrow \i	۵۹
	٨	$ka \rightarrow ca$	188	١٨	iyaš → iš	1.9	۲۸	ike \rightarrow ice	۵۷
	٩	$t \hat{a} n \to t u n$	104	19	${ m \hat{a}ye\check{s}} ightarrow { m \hat{a}\check{s}}$	۱۰۵	79	$\mathrm{sh}\hat{\mathrm{a}} ightarrow \mathrm{s}\hat{\mathrm{a}}$	۵۵
	1.	ih $\hat{a} ightarrow iy\hat{a}$	104	۲.	thâ $ ightarrow$ tâ	98	٣.	eh $\hat{a} ightarrow e\hat{a}$	۵۴

شكل ١: نمودار توزيع فراواني ٣٠ تغيير اول

شكل ۲: نمودار توزيع فراواني ۹۰ تغيير اول

۵ نتیجهگیری

در این تحقیق ساخت آوایی گونهٔ رسمی و محاورهای زبان فارسی براساس پیکرهٔ زبانی فارسدات تلفنی مورد بررسی قرار گرفت و در نتیجهٔ آن نوع و بسامد تحولات آوایی در زبان فارسی در چارچوب پیکرهٔ زبانی موردنظر مشخص شد. نوع تحولات آوایی محدود به عملهای جانشینی، حذف و درج بود که از مقایسهٔ فاصلهٔ نویسههای مربوط به کلمهها در دو سطح واجی و آوایی موجود در فارسدات تلفنی بهدست میآمد. با انجام تغییراتی از الگوریتم لونشتاین برای مقایسهٔ خوکار عملهای جانشینی، حذف و درج استفاده کردیم. در ارزیابی نتیجهٔ پژوهش مشخص شد که تعداد زیادی از این تغییرات دارای بسامد کم و تعداد کمی از تغییرات دارای بسامد زیاد بودند. شکلهای از نیز در جدول ۲) و ۲ بهترتیب توزیع فراوانی ۳۰ و ۹۰ تغییر اول را با جزئیات بیشتری مشخص میسازند. از نتایج این پژوهش میتوان به لحاظ نظری در توصیفهای زبانشناختی از نظام آوایی زبان فارسی، تهیهٔ منابع محاورهای زبانی فارسی و بازسازی گفتار، استخراج اطلاعات از متنهای محاورهای، تبدیل متن به در نوجیهٔ واجی گونهٔ محاورهای زبان فارسی و امکان تبدیل آن به گونهٔ رسمی میتوان از نتایج این تحقیق استفاده کرد.

مراجع

- Hamming, R. W. (1950), "Error detecting and error correcting codes," The Bell System Technical Journal, 29, 147–160. 4
- Levenshtein , V. I. (1966), "Binary Codes Capable of Correcting Deletions, Insertions and Reversals," Soviet Physics Doklady, 10, 707. 2, 3
- Li, C., Lu, J., and Lu, Y. (2008), "Efficient Merging and Filtering Algorithms for Approximate String Searches," in 2008 IEEE 24th International Conference on Data Engineering, pp. 257–266. 3
- Bijankhan, M., Sheykhzadegan, J., Roohani, M. R., Zarrintare, R., Ghasemi, S. Z., and Ghasedi, M. E. (2003), "TFarsDat The Telephone Farsi Speech Database," Proc. Eurospeech, Geneva, Switzerland, 1525 1528. 1, 2
- Damerau, F. J. (1964), "A Technique for Computer Detection and Correction of Spelling Errors," Commun. ACM, 7, 171–176. 5
- Jin, L. and Li, C. (2005), "Selectivity Estimation for Fuzzy String Predicates in Large Data Sets." vol. 1, pp. 397–408. 3
- Navarro, G. (2001), "A Guided Tour to Approximate String Matching," ACM Comput. Surv., 33, 31–88. 3
- Stoilos, G., Stamou, G., and Kollias, S. (2005), "A String Metric for Ontology Alignment," in The Semantic Web ISWC 2005, eds. Gil, Y., Motta, E., Benjamins, V. R., and Musen, M. A., Berlin, Heidelberg: Springer Berlin Heidelberg, pp. 624–637. 3